

# ..לאה רבין לא תנוח ולא תשקוט

## עד שיצחק יהיה מלך אנגליה!

### אומרים עליה ידידיה הרבנים

רבנות היא ניהלה את העניינים של מישר פחת רבין. לאחרונה מתגלים יותר ויותר סימנים שיש לה יומרות ושאיפות לנהל גם את המדינה, עם ולצד בעלה.

#### המילחמה



#### הסתיימה בגללה

**ע** כשיו, במבט לאחור, מתחילים להיזכר שהיא היתה שם בעצם כל הזמן.

היתה זו היא שהודיעה לעולם כי מיל-המת ויאטנאם הסתיימה בעצם, לא מעט בזכותה. בינואר 1973, ערך העתונאי ג'וזף אולסופ מסיבת פרידה לרבין, לרגל סיימו את תפקיד השגריר. גם קיסינג'ר היה שם, 48 שעות לפני שעמד לחזור לפאריס, לשיחות עם הצפון ויאטנאמים על הפסקת האש. לאה, כך סיפרה, מצאה את עצמה לפתע ביחידות עם קיסינג'ר.

"בעוד שלושה שבועות אני עוזבת" היא אמרה לו, "אני מבקשת אותך מאוד שה"סוף הטוב של המילחמה יהיה לפני שאני

אחרייך, בנימה של גאווה ונחת: "פתרנו זאת בצורה פשוטה. אלי מזרחי פנה ליעקב חלפון. יעקב חלפון, ידידנו, פנה אלי. אני פניתי לאשתו של עמוס ערן. היא פנתה לעמוס והעניין סודר צ'יק צ'אק. עמוס הסכים לוותר. אלי מזרחי קיבל את החדר ומאז הוא יושב שם."

ספק אם רבין עצמו ביכלל ידע על ריב זה שהיה נטוש בין אנשי פמלייתו. כמו תמיד היתה זו לאה שדאגה להסדיר את העניינים המעשיים מאחורי הקלעים, לא להטריד אותו בשטויות. לא להתבלט. להשאיר את יצחק מול הזרקורים. במשך 27 שנות נשואיהם היא היתה רק העזר כנגדו. האשה שבצל.

הנה, לפתע, בשבוע האחרון, הופנו הי זרקורים אליה. פתאום התחילו לגלות ש לאה רבין אינה מנהלת רק את החיים הפרטיים של בעלה, אלא גם את החיים הציבוריים שלו. העתונאים הישראליים, ש היו צמודים לפמליית ראש-הממשלה במה לך המסע הממלכתי בארצות-הברית, נדו המו לגלות מה שהיה ידוע לרבים זה מכבר: שלאה היא המושכת המרכזית



# מנהלת המדינה

עוזבת" ב-24 בינואר שב קיסינג'ר לארץ צות-הברית, למסיבת-העתונאים בה הודיע על השגת הסכם השלום. סיפרה או לאה:

בחופים מאחורי ראש-הממשלה. היתה זו הנדרה לא מדויקת. לאה רבין אינה המושכת, היא הדוחפת. במשך שנים

ראש-הממשלה. כיוון שמזרחי רואה את עיקר תפקידו בשמירה על יצחק רבין 24 שעות ביממה, הוא רצה להיות מה שיותר קרוב לבוס, כדי שיוכל לסוכך עליו. הבעיה היתה רק שגם עמוס ערן, ה"מנכ"ל החדש, רצה את החדר. הוא הטיל על כפות המאזניים את עובדת היותו חב רו הוותיק של רבין, איש אמונו וסודו. הכבוד להשתכך סמוך ללישכתו של רבין היה חשוב גם לו, כי גם לו היו תוכניות איך לשמור על רבין ולסוכך עליו. העימות היה בלתי נמנע. קשה לדעת מה היה מתחולל במשרד ראש-הממשלה לולא נזעקה לזירה לאה רבין, רעיית ראש-הממשלה, שהפשילה את שרווליה ונחלצה להציל את המדינה ממשבר. סיפרה לאה

**ה** משבר היה חמור וסודי ואיים לשתק את משרד ראש-הממשלה. מרכזי גזית, מנכ"ל היוצא של המישר רד, ארו סוף סוף את תפוציו וניירותיו, ודרך ז'נבה יצא לתפקידו החדש כשגריר בפאריס. רק אז ניצבה הבעיה בכל חומר רתה: מי יירש את חדרו של גזית? אלי מזרחי, ראש-לישכתו רחב המימדים של ראש-הממשלה-ראה את עצמו כמועמד הטבעי לירושה. הוא היה אחרון המוהיקאים ששרדו מהגווארדיה שסבבה את גולי דה מאיר. הוא נותר הפקיד הבכיר הא-מייתי היחידי בפמליה של ראש-הממשלה. כל האחרים כבר היו יועצים. היו לו סיבות טובות לתבוע את חדרו של גזית לעצמו. החדר סמוך ללישכתו של



**בעלת הבית** קבלת-שבת במטוס המיוחד שהטיס את יצחק ולאה רבין מוויינגטון לניו-יורק, ושהועמד לרשותם על-ידי הנשיא פורד. המפיות רקומות במילים, "שבת שלום", ועל השולחן מונחת חלתי-שבת מכוסה. לאה ממיינת דואר שהגיע עבור רבין, משמאל: לאה רוקדת עם הנשיא פורד.